

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **T. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2005, č.j. X, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 12. 2005, č.j. 43 Cad 75/2005 - 10,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 12. 2005, č.j. 43 Cad 75/2005 - 10, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalovaná (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 17. 5. 2005, č.j. X, a věc jí vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o zvýšení plného invalidního důchodu podle ust. § 56 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“). V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyni bylo v osobním listě důchodového zabezpečení zaslaném s rozhodnutím ze dne 3. 3. 2005 započteno celkem 40 roků a 318 dnů, po snížení náhradní doby pojištění na 80 % činila doba pojištění 36 roků a 81 dnů. Podle dodatečně předložených dokladů byla započtena doba od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997, kdy byla

žalobkyně vedena v evidenci úřadu práce jako uchazečka o zaměstnání a pobírala hmotné zabezpečení. Doba pojištění tak činí 41 roků a 137 dnů, po snížení náhradní doby pojištění na 80 % činí 36 roků a 228 dnů. Žalovaná konstatovala, že dodatečně provedený zápočet je bez vlivu na rozhodnutí ze dne 3. 3. 2005 o přiznání plného invalidního důchodu ve výši 6058 Kč, neboť žalobkyně nezískala další rok pojištění a nadále se jí pro výši důchodu hodnotí 36 roků pojištění, tedy 54 % výpočtového základu ve výši 8792 Kč."

V žalobě proti rozhodnutí žalované žalobkyně namítla, že žalovaná při výpočtu výše jejího plného invalidního důchodu nezapočetla dobu od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997, kdy pobírala hmotné zabezpečení v nezaměstnanosti, a dobu od 15. 6. 2003 do 25. 10. 2004, kdy pobírala starobní důchod.

Krajský soud z dávkového spisu zjistil, že žalobkyně je narozena 15. 10. 1948, vychovala dvě děti, důchodového věku dosáhne 15. 6. 2006. Dne 16. 3. 2005 požádala o prověření výpočtu výše plného invalidního důchodu stanovené v rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2005 o přiznání plného invalidního důchodu. Podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 5. 5. 2005, který je součástí přezkoumávaného rozhodnutí, činila celková doba pojištění 41 roků a 137 dnů, po snížení náhradní doby pojištění na 80 % činila doba pojištění 36 roků a 228 dnů. Dodatečně započtena byla doba od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997, tj. 184 dnů, kdy žalobkyně jako uchazečka o zaměstnání pobírala hmotné zabezpečení. Podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 25. 3. 2005 celková doba pojištění do dne 15. 6. 2003 činila 37 roků a 23 dnů. Dodatečně započtena byla doba od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997, tj. 184 dnů, kdy žalobkyně jako uchazečka o zaměstnání pobírala hmotné zabezpečení, a doba od 9. 6. 2000 do 31. 12. 2000, tj. 205 dní, kdy byla žalobkyně evidována jako uchazečka o zaměstnání.

Tyto údaje osobního listu důchodového pojištění jsou však podle krajského soudu v rozporu se zjištěnými skutečnostmi. Žalobkyně podle potvrzení Úřadu práce v Karviné ze dne 5. 11. 2002 byla v období od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997 uchazečkou o zaměstnání pobírající hmotné zabezpečení, v době od 10. 6. 2000 do 31. 12. 2000 byla rovněž uchazečkou o zaměstnání, od 15. 6. 2003 do 3. 7. 2003 pobírala starobní důchod. Podle soudu nelze akceptovat odůvodnění napadeného rozhodnutí, že rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2005 zůstává i nadále v platnosti. Krajský soud proto rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2005 podle ust. § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Při vydání nového rozhodnutí měla žalovaná zohlednit výše uvedené skutečnosti, a to dobu pojištění od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997 v rozsahu 184 dnů, kdy byla žalobkyně uchazečkou o zaměstnání pobírající hmotné zabezpečení, a správně zhodnotit dobu od 15. 6. 2003 do 3. 7. 2003, kdy pobírala starobní důchod.

Podanou kasační stížností napadla stěžovatelka rozsudek Krajského soudu v Ostravě z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Uvedla, že napadeným rozhodnutím byla žalobkyni dodatečně zhodnocena doba evidence na úřadu práce od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997. Dodatečně provedený zápočet je však zcela bez vlivu na rozhodnutí stěžovatelky ze dne 3. 3. 2005, jímž byl žalobkyni přiznán plný invalidní důchod ve výši 6405 Kč. Ani s nově prokázanou dobou nezískala žalobkyně další rok pojištění a pro výši důchodu je jí nadále hodnoceno 36 roků pojištění. Stěžovatelka o nároku žalobkyně na

plný invalidní důchod a jeho výši rozhodla na základě podkladů a evidenčních listů nacházejících se v její evidenci a dále těch, které žalobkyně předložila při uplatnění žádosti či následně poté. Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek z hlediska uplatněného stížního bodu, jakož i ve smyslu ust. § 109 odst. 3 s. ř. s., a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

V projednávané věci bylo na základě žádosti žalobkyně vedeno řízení o změně výše přiznaného plného invalidního důchodu podle ust. § 81 odst. 2 zákona 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a ust. § 56 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

Stěžovatelka dospěla k závěru, že ani započtení doby pojištění od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997 nevedlo ke změně výše plného invalidního důchodu. Doba pojištění činila podle stěžovatelky 36 roků a 228 dnů. V souladu s ust. § 41 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. byly při výpočtu procentní výměry plného invalidního důchodu zohledněny pouze celé roky, nikoli jednotlivé dny, tedy 36 roků pojištění.

Podle Nejvyššího správního soudu není z rozsudku krajského soudu zřejmé, z jakých důvodů soud stěžovatelku zavázal, aby při výpočtu výše důchodu zohlednila dobu od 17. 3. 1997 do 16. 9. 1997, jestliže již toto v napadeném rozhodnutí řádně učinila. Podle krajského soudu měla stěžovatelka dále zohlednit dobu od 15. 6. 2003 do 3. 7. 2003, kdy žalobkyně pobírala starobní důchod. Stěžovatelka se sice k jejímu hodnocení v napadeném rozhodnutí nevyjádřila, z rozsudku krajského soudu však není zřejmé, z jakého ustanovení zákona soud dovozuje, že se jedná o dobu pojištění nebo náhradní dobu pojištění. Nejvyšší správní soud zde poznamenává, že by započtení této doby beztak nevedlo ke změně výše důchodu, neboť by i nadále bylo možné zhodnotit pouze 36 roků pojištění. Krajský soud rovněž nezdůvodnil svůj závěr, že údaje osobního listu důchodového pojištění jsou v rozporu se zjištěnými skutečnostmi.

Soud musí ve svém rozhodnutí náležitě objasnit, z jakých skutkových zjištění vycházel a jakými úvahami se řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů. V případě, že soud zruší napadené správní rozhodnutí a zaváže správní orgán právním názorem, je nutné, aby z něj bylo zcela zřejmé, jak má správní orgán v dalším řízení postupovat, a dále aby ze soudního rozhodnutí vyplývalo, na základě jakých úvah soud k tomuto názoru dospěl. Jedině tak může být právní názor dostatečně přesvědčivý a působit na správní orgán, aby jej respektoval. V projednávaném případě však krajský soud tomuto požadavku nedostál a jeho rozsudek je tak nepřezkoumatelný ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je soud podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán právním názorem výše uvedeným.

O návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti již Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 3. 8. 2006, č. j. 6 Ads 68/2006 - 21.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu